

FLITS-BERICHTEN

mei 2020

Geen gewone 'Flitsen' maar een speciale uitgave in deze coronatijd.

ELSHOUT - De traditionele meimaand in Elshout wordt vanwege de coronacrisis heel anders. „Het doet ons pijn, het is zo onwerkelijk maar het is niet anders. De gezondheid van mensen staat voorop", aldus pastores en Werkgroep Mariabedevoort die zich inzetten voor de verering van de Wonderbare Moeder.

Hoewel alle officiële activiteiten in de Mariabedevoortmaand zijn afgelast, zal de kerk in deze periode wel open zijn voor mensen die de kerk willen bezoeken (behalve op zondag van 10.00 tot 11.00 uur i.v.m. opnames), een kaarsje willen opsteken, willen bidden of een moment van bezinning willen houden. Wel moeten mensen daarbij de regels en richtlijnen rond corona in acht nemen.

Honderden bedevaartgangers

Ook Onze Dag, de afsluiting van de Mariameimaand gaat niet door. De bedoeling is deze te verplaatsen naar een andere zondag. Traditioneel trekt de Meimaand honderden bedevaartgangers naar Elshout voor de verering van Maria en om bij de Wonderbare Moeder een kaarsje op te steken. In de kerk van St. Jan Evangelist worden dan verschillende vieringen gehouden. Ook heeft normaalgesproken een processie plaats vanuit de kerk naar de Mariakapel.

Dorstige boer

Volgens de overlevering verscheen in de twaalfde eeuw Maria op de Gorsweide aan een dorstige boer die vlas aan het zaaien was. De dorstige boer zou door Maria drinkwater uit een nabijgelegen sloot zijn aangeboden. Het was het lekkerste wat hij ooit had gedronken. Op de akker zou de kapel zijn gebouwd. Zo ontstond de bedevaart naar Elshout.

Heilige Mis in meimaand via livestream op www.wonderbaremoeder.nl

Het zal een meimaand worden die we niet snel zullen vergeten. Geen publieke Eucharistievieringen mogen worden opgedragen. Toch willen we niet bij de pakken neerzitten. Al is het niet ideaal, we zullen de H. Mis op zondag in de kerk van Elshout opdragen met een klein groepje en live streamen. Zo kunnen parochianen en pelgrims met ons verbonden zijn, al is het dan via de huiskamer op iPad, laptop of computer. De digitale Mis wordt gehouden om 10.00 uur, niet te vroeg en niet te laat. Dat is ook ongeveer de tijd welke parochianen en pelgrims gewoon zijn om naar de kerk te komen. Op zaterdagavond wordt om 19.00 uur ook een H. Mis via livestream uitgezonden vanuit Elshout.

Kaarsje aansteken bij het kapelpark aan de Gorsweide

Om de Mis live te streamen moet de kerk op zondag helaas tijdens de opname dicht. Het mag ten eerste geen publieke Mis worden en ten tweede stoort het in en uitgaan van bezoekers de opname van de Mis. Maar we begrijpen goed dat er ook pelgrims naar Elshout zelf willen komen om toch de kerk te bezoeken. Helaas kan dat dan niet tijdens de opname van 10.00 uur tot 11.00 uur. Dat kan wel ervoor (de kerk is open vanaf 8.30 uur) en erna (tot 17.00 uur). In het uurtje van de opname zijn parochianen en pelgrims van harte welkom om bij de Mariakapel aan de Gorsweide (Kapelstraat) een kaarsje op te steken. Er zal zo nu en dan ook muziek of zang zijn voor de kerkbezoekers (voor of na de Mis) ofwel op het kerkplein of bij de Mariakapel. We willen er wel uitdrukkelijk op wijzen dat mensen de regels van het RIVM en de Bisschoppenconferentie in acht dienen te nemen en minstens 1,5 meter afstand dienen te houden van elkaar. Vooral in deze tijd van Corona-crisis wil Elshout ondanks de maatregelen die gelden mensen de mogelijkheid bieden om steun en troost te vinden bij Maria.

Werkgroep Mariabedevaart

Jos Geelen en diaken Albert Soeterboek

FLITSBERICHTEN

We hebben een aantal mensen gevraagd om een stukje te schrijven over hoe zij deze coronatijd nu beleven.

Leest u mee!

Corona of kroon. Het is als een doornenkroon dat op het hoofd van onze samenleving is geplaatst. Maar in deze flitsen gaat het over wat het ons persoonlijk doet. Zoals u weet heb ik waarschijnlijk corona gehad. Dat is begonnen op woensdag 11 maart. Maar de klachten waren mild. Ik ben maar 4 dagen echt ziek geweest. Daarna ging het wel en knapte ik (na een lichte terugval) snel op.

En dan? Je moet volledig klachtenvrij zijn wil je jezelf niet meer als besmettelijk verklaren. Maar wat is klachtenvrij? Ik bleef met een hardnekkig kuchje zitten en dus kon dat nog teken zijn van corona. Bijgevolg kon ik voor een bepaald percentage besmettelijk zijn. Dus ik besloot om in quarantaine te blijven op de bovenverdieping van de pastorie. Zo heb ik geleefd tot maandag 20 april. Want mijn huisarts had op gegeven moment geregeld dat ik getest (slijmtest) kon worden in de sporthal Dillenburg. Een aparte ervaring trouwens. En op die maandag kreeg ik de uitslag: negatief. Dat was een opluchting. Echter geen vrijbrief want er werd gezegd dat men nog weinig weet over het al dan niet immuun zijn na de ziekte. Ook kreeg ik geen bloedtest zodat ik ook niet met zekerheid wist of ik wel corona heb gehad. Hoe heb ik die tijd beleefd? Ik moet eerlijk toegeven dat ik goed alleen kan zijn en omdat ik gelovig ben me nooit echt alleen voel. En buiten die 4 dagen ziekte op het begin had ik geen fysieke ongemakken. Dus viel het goed mee. En zeker als ik me vergeleek met onze diaken en vele andere mensen die heftige klachten hadden.

Als je ziek bent is het gewoon uitzielen. Ik heb een goede hulp op de pastorie die de boodschappen doet en eten klaarmaakt. En we hebben een goede secretaresse die al het andere opvangt en ook de collega's in de buurtparochies. Gouden mensen. Later werd het moeilijker want ik voelde me goed en toch kon ik niet doen wat ik wilde. Maar mijn geloof is mijn kracht. Ik was heel blij dat ik op een gegeven moment dagelijks de Heilige Mis kon doen en zelfs kon uitzenden. Het heeft me goed gedaan om weer, al is het op een andere manier samen te bidden. Ook de telefoon is een zeer belangrijk instrument geworden. Skype en soortgelijke programma's heb ik mogen leren ontdekken. En ik heb veel gehad en nog altijd aan mijn dagelijkse wandeling(en). Dat is natuurlijk goed voor de conditie maar ook sociaal. Ik

ontmoet mensen en kan (natuurlijk op veilige afstand) een praatje maken en soms zelfs dingen regelen.

Maar het is wel heel raar allemaal. Het parochiewerk is veranderd aangezien samen zijn een kernelement is van ons werk. Ik mis natuurlijk de publieke vieringen en vele andere zaken. De meimaand zal heel anders worden. Maar goed, we zitten als wereldgemeenschap in hetzelfde schuitje en we roeien met de riemen die we hebben. Het virus komt niet van God en Hij is niet weg nu dit ons treft. Hij is heel dichtbij voor wie het wil zien.

Pastoor Hedeboom

* * * * *

Flitsbericht...hoe Corona dichtbij kwam

Het is maandag 16 maart 2020 als een man in een blauwe overal met capuchon, beschermende bril en mondkapje mijn slaapkamer binnenstapt. Of ik nog lopend de trap af kan en de ambulance in kan klimmen? Daarna krijg ik een infuus en zuurstof toegediend. Zo ziet Corona er dus uit...

De weken erna zie ik in het ziekenhuis verplegers en artsen vaak met radeloosheid in hun ogen. Ze helpen mij er wonderwel bovenop en ik mag naar huis nadat het zuurstofgehalte in mijn bloed weer op peil is. Als ik thuiskom is de wereld veranderd. Mijn vrouw zit op mijn werkkamer achter het bureau met computer en headset. Mijn dochter gaat niet meer naar school en

krijgt digitaal les. Het hoogtepunt van de week is het praatje van premier Mark Rutte en minister Hugo de Jonge.

Ondertussen probeer ik te herstellen en het werk in de parochie zo goed als mogelijk weer op te pakken. Ik heb echter nog niet zoveel energie. Normale vieringen met parochianen in onze kerken zijn er niet meer. Zieken bezoeken gaat niet, de telefoon biedt uitkomst. Na enkele weken kan ik weer tijdens uitvaarten voorgaan en heb ik een parochiaan de ziekenzegen gegeven. Dat is wel confronterend nadat een collega mij wilde bedienen in het ziekenhuis. Ik sta nu weer aan de andere kant maar de ervaring van de Coronabesmetting maakt dat ik meer dan ooit beseft dat alles hier op aarde maar tijdelijk is. Op aarde wel maar in de hemel niet. In Coronatijden mag je soms ook een stukje hemel ervaren. Zoals in dat ziekenhuis toen een verpleegkundige kort mijn hand vastpakte toen ik het even niet meer zag zitten. Die daarna mijn vet geworden haar waste omdat ik het zelf niet meer kon, terwijl ik met zuurstofmasker en al op een stoel mocht zitten. En dan die vriend die elke avond een afbeelding stuurde van de heilige Jozef en een kaarsje voor me opstak (zie afbeelding). Kleine wondertjes gebeuren als mensen elkaar tot zegen willen zijn. Als we beseffen hoe kwetsbaar we zijn.

En nu is het dan meimaand. Vele mensen binnen en buiten onze parochie spreken me aan dat het zo jammer is. Jammer dat ze dit jaar niet te voet, op de fiets, met de auto of te paard naar de Mis kunnen komen in Elshout. En dat klopt.... Toch zijn we op dit moment bezig om Maria zo dicht mogelijk bij parochianen en pelgrims te krijgen. Met medewerking van 't Rad en Maurits, onze beeld- en geluidsman, gaat dat lukken. Elke zondagmorgen is er om 10.00 uur een Mis vanuit de Elshoutse kerk live in huis te krijgen via een livestream van onze website www.wonderbaremoeder.nl. Het doet ons als pastoraatsgroep en vrijwilligers goed om

mogelijk te maken wat aanvankelijk onmogelijk leek. Moge de Wonderbare Moeder ons bijstaan in deze meimaand en ook in de verdere rest van dit jaar...

Diaken Albert Soeterboek

* * * * *

Mariameimaand in Coronatijd

Diaken Albert Soeterboek vroeg mij een stukje te schrijven, over de meimaandbeleving in 2020, voor in de flitsen van mei.

Wel, dit is een moeilijke tijd voor veel mensen en ook voor mij. Geen voorbereiding voor de meimaand in Elshout, zelfs niet voor Onzendag. Misschien dat deze dag nog op een ander tijdstip dit jaar plaatsvindt, maar toch daardoor heel anders.

Geen contact, alleen digitaal met de kleinkinderen; om zoveel mogelijk kans op besmetting voor ons en mijn moeder te voorkomen.

Een lid van de werkgroep Mariabedevoort zelfs opgenomen op de IC. Inmiddels gelukkig wel weer thuis en grotendeels hersteld, maar toch.

Gelukkig met Palmzonden toch een, gewijd, palmtakje kunnen halen in de kerk en met Pasen een digitale mis op de HTR, vooral voor mensen zonder internet heel belangrijk. En misschien op Onzendag (ook heel bijzonder, dit jaar 1^e pinksterdag) vanuit Elshout ook op TV?

Het missen van bekende gezichten, die speciaal in de meimaand elk jaar naar Elshout kwamen.

Vragen die het oproept:

Moeten we als kerkgemeenschap ook een 1,5 meter maatschappij worden?

Meer eenzaamheid en toch ook meer verbondenheid?

Kies ik voor liefde of voor angst?

En dan verschijnt er uit een boomstam ook een mooie Engel en ga ik kaarsjes aansteken bij Maria in het kapelletje. Vertrouw op haar dat het goed gaat komen, op welke manier dan ook!

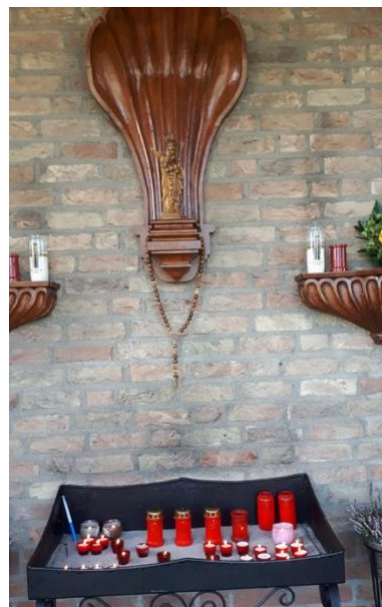
Vertrouw op de mensen om mij heen, dat ieder doet wat in zijn vermogen ligt.

En wordt er ook in deze moeilijke tijd warmte verspreid, door en met H. Maria.

Een warme groet voor iedereen,

Carla van Mook, lid werkgroep Mariabedevoort

* * * * *

... --- ...

ZORG VOOR ELKAAR!!!

Nu het coronavirus de wereld zo in zijn greep houdt moest ik onwillekeurig denken aan het SOS-signaal. De wereld is in nood en we moeten alle zeilen bijzetten om het virus een halt toe te roepen. De afkorting SOS staat voor 'Save Our Souls' en dat is ook iets waar we als samenleving nu hard aan (moeten) werken.

CARITAS
WONDERBARE MOEDER

Centrum voor Aandacht en Hulp

E-mail adres: caritas@wonderbaremoeder.nl

Bij alle fysieke rampspoed die het coronavirus wereldwijd veroorzaakt, kunnen we ook constateren dat het diep heeft ingegrepen op de wijze waarop we met elkaar omgaan. Directe onderlinge sociale contacten en aanrakingen zijn geen vanzelfsprekendheid meer. Nu blijkt pas hoe belangrijk die voor ons zijn en dat we pas echt mens kunnen zijn in relatie tot en dankzij de ander.

Wat deze periode ons ook leert is dat in tijden van nood degenen die het materieel of geestelijk moeilijk hebben hulp krijgen uit allerlei, soms onverwachte, hoeken. Ik zie daaraan dat de term 'gemeenschap' juist nu weer meer inhoud krijgt: er is weer sociale betrokkenheid. Zieken en ouderen worden verrast met een aardigheidje of een extra telefoontje van een bekende; bureaus die boodschappen doen voor de oudere die de deur niet meer uit kan of durft. Breed gedeeld verdriet en zorgen brengen mensen kennelijk dichter bij elkaar!

Het gevoel er niet alleen voor te staan geeft ons de kracht om door te gaan. Bij Caritas Wonderbare Moeder vinden we het 'omzien naar elkaar' van essentieel belang. Caritas is daarbij een kernopdracht voor alle gelovigen. Binnen een kerkgemeenschap staat caritas als 'liefde voor de ander' centraal. Geen enkele parochie kan zeggen: "Laat anderen dat maar doen", want we kunnen zelf geen christen zijn zonder anderen tot steun te zijn.

Vanuit Caritas Wonderbare Moeder willen we ook hulp bieden aan hen die fysiek, materieel of geestelijk kwetsbaar zijn. U kunt met vragen om hulp terecht bij heusdenhelpt@heusden.nl (telefoon: 073-5118350) **of als u uw zorgen met iemand van Caritas Wonderbare Moeder zelf wilt bespreken** caritas@wonderbaremoeder.nl (telefoon: 06-23826431).

Nu de voedselbanken een grotere aanloop van cliënten krijgen kunt u uw verbondenheid extra tonen door houdbare levensmiddelen te doneren in de kratten die staan opgesteld in de portalen van de kerken in Drunen en Elshout en van het Stiltecentrum Sint Catharina in Heusden (dat kan trouwens al het hele jaar door).

Ik hoop met u dat de coronacrisis gauw tot een eind komt, maar ook dat we daarna de nieuwe verworvenheden van onderlinge verbondenheid en solidariteit vasthouden. Iedereen zou zich de vraag moeten stellen: "Waar word ik gelukkig van?". Gaat het daarbij om 'meer, meer, meer', en weer een verre reis of om zingeving in het leven??

Tot slot: Blijf vooral gezond en wees elkaar tot steun!

Harrie de Poot
Interim-voorzitter Caritas Wonderbare Moeder

* * * * *

Na de kerksluitingen van Heusden en Herpt ging ik op zaterdag om 17.00 uur graag naar de eucharistieviering in de kapel van het Zorgcentrum St. Antonius. Het busje uit Herpt kwam vaak al om 16.45 uur en ook de meeste andere kerkgangers kwamen op tijd. Gezellig in de kapel elkaar ontmoeten; meestal waren er tussen de 15 en 20 gelovigen. Een lector had geen microfoon nodig en kon tijdens het lezen de toehoorders zelfs aankijken. Na de viering duurde

het altijd even voordat iedereen de kapel verlaten had, want allen hadden bij de uitgang even contact met de pastoor of diaken; een hand, een vraag, een opmerking of een gesprekje. Op de eerste zaterdag van de maand was het in de brasserie met zijn allen koffie drinken. Gezellig, je kende iedereen en nieuwelingen werden meteen in de groep opgenomen.

Door het coronavirus moeten we die gezellige momenten noodgedwongen missen. Vieringen zijn er nog wel, maar dan digitaal. Een mooie oplossing waardoor we op afstand toch nog samen kunnen komen. Op Goede Vrijdag was de kruisweg op televisie te volgen vanuit Roermond. De bisschop liep in een mooie tuin van statie naar statie, indrukwekkend. Binnenkort die kruisweg toch eens opzoeken en zelf lopen! Op zaterdagavond volgde ik de viering vanuit de pastoor Vermeulenzaal. Knap dat dat mogelijk was en dat op deze manier veel parochianen bereikt konden worden. 's Avonds om 23.15 uur was er een viering op televisie vanuit Roermond. Raar, een grote kathedraal met enkele aanwezigen op een moment waarop die kerk meestal vol zit met mensen. Een leeg Sint Pieterplein maakte trouwens nog meer indruk!

Hoe mooi de paasvieringen ook waren, het was duidelijk dat je iets miste. Het contact met mensen dat je vaak gewoon vindt en dat er nu niet was. Een praatje, een glimlach, het samenzijn, het samen bidden, zingen en de communie. Je kunt nu af en toe een kaartje sturen of iemand onverwachts opbellen. Dat laatste leidt tot leuke gesprekken.

Ook op bestuurlijk niveau mis je de contacten. Achter de laptop of computer wordt er vanuit huis vergaderd, maar je mist het gezamenlijke. Na de vergadering kun je helaas niet even afsluiten met een drankje en een praatje wat voor mij altijd een enorme meerwaarde heeft, omdat je samen tot veel meer in staat bent als je elkaar nog beter kent.

Rare tijden! Je moet bij mensen uit de buurt blijven en je mag niemand een hand geven. Als secretaris van het parochiebestuur moest ik naar de notaris; een voor een mochten we op uiteenlopende tijden in een kamertje verschijnen om te tekenen. Ik zag niet eens de persoon, die een stuk grond van de parochie had gekocht.

Hopelijk keren de tijden weer terug dat we naar de kerk mogen, dat we weer met velen samenzijn bij een viering, dat we weer massaal op bedevaart kunnen of samen van Onzen Dag kunnen genieten. Ook van een Pasen met kinderen en kleinkinderen én het verstoppertje van paaseieren.

Bert

* * * * *

Mevrouw V.

Mevrouw V. was een patiënt van mij. Zij woonde in een aanleunwoning aan de overkant van de weg tegenover mijn huisartspraktijk. Hoewel slecht ter been kwam ik haar regelmatig elders in de wijk tegen. Een boodschappentas bungelde aan het stuur van haar rollator, die zij voorovergebogen voor zich uit duwde. Altijd vriendelijk en minzaam groetend zag ik haar zo meer in het voorbijgaan dan op mijn spreekuur. Mijn praktijk kent meer zulke alleenstaande weduwes. Als ik mij om een uur 's middags naar de eetzaal aan de overkant begeef teneinde een visite bij een van mijn patiëntes af te leggen, tref ik verscheidene dames uit mijn praktijk aan tafel aan. Zo bezoek ik er een en houd de anderen zo'n beetje in de gaten.

Er was een dingetje waardoor Mevrouw V. zich van de anderen onderscheidde. Zij bezocht geregeld de opera en kon daar enthousiast over vertellen. "Een prachtig drama". Haar ogen kregen dan hierbij een glans alsof zij met plezier aan iets ondeugends terugdacht.

Mevrouw V. was voor mijn aanstelling al weduwe en had geen kinderen. Zelfs geen nichtje uit een andere stad die ongerust wat aandacht voor haar tante vroeg als deze ziek was.

Mevrouw V. ging nog slechter lopen. Op het geestelijke vlak sloeg zij steeds vaker de plank mis. Zonder notie van tijd belde zij te vaak in de war en angstig bij de bureaus aan. Het werd tijd haar

te verhuizen naar het verzorgingsgedeelte, zo werd beslist. Zodoende kwamen wij nog dichter tegenover elkaar te verkeren. Bij huiswaarts gaan altijd een groet met een zwaai van haar hand.

De dag kwam dat in verband met de corona-crisis bezoek aan het bezorgingshuis niet meer toegelaten werd. Daarmee kwam ook een einde aan de bezoeken aan de lunchtafel. Een arts ouderenzorg nam de inspannende zorg voor alle inwoners waar. Niettemin hield Mevrouw V. het uitzwaaien van haar dokter in ere.

Maandagmiddag bleef de geheven hand uit, was de vitrage helemaal opzij geschoven en stond het raam in de kantelstand...

Pieter de Both, huisarts

* * * * *

Beste lezers,

Mij is gevraagd om een stukje te schrijven over deze rare en heftige periode waarin ineens alles anders is.

Ik werk zelf in zorgcentrum Zandley te Drunen als medewerker welzijn.

In mijn functie probeer ik zoveel mogelijk aandacht te besteden aan de bewoners die nu helaas geen bezoek mogen ontvangen. Dit doe ik natuurlijk niet alleen!

We hebben een team gevormd om zo toch een positieve draai aan de dag van de bewoners te geven. Dit door middel van een wandeling door de tuin, beeldbellen met familie, een praatje, een spelletje, enz.

We proberen zo goed mogelijk in te spelen op vraag/wens van onze bewoners.

Daarnaast zijn we met zijn allen druk in de weer om al die lieve acties en attenties uit te reiken aan de bewoners, ze worden goed in de watten gelegd met bloemen en lekkers. Ook hebben we inmiddels verschillende buiten optredens gehad. Dit alles is een groot succes!

Vanuit team welzijn ben ik contactpersoon voor de Heilige diensten die in Zandley normaal gesproken worden georganiseerd. Helaas is dit momenteel ook niet mogelijk. Maar gelukkig zijn de diensten nu online te volgen, dit is ontzettend fijn voor onze bewoners.

Voor mij en waarschijnlijk velen met mij, is het niet alleen op de werkvloer ontzettend schakelen maar ook in mijn privéleven, is het erg wennen. Niet meer spontaan bij je ouders op de koffie of een gezellige spelletjesavond bij mijn zus en zwager. Ik mis dit soort dingen enorm en kan me daarom goed voorstellen dat het voor de bewoners een heftige periode is.

Wat ik in deze tijd zo mooi en ontroerend vind om te zien is hoe mensen nu voor elkaar klaar staan.

Hoe goed we samen werken in Zandley, is geweldig om te zien. Hoe vrijwilligers ons en de bewoners steunen met kaartjes en cadeautjes, wat een mooie gebaren.

Ik wil iedereen bedanken die iets betekent voor een ander in deze heftige tijd, alle kleine beetjes helpen en maken iedere dag toch bijzonder.

Iedereen veel sterkte toegewenst in deze moeilijke tijden.

Lieve groet
Imke van Spijk

* * * * *

En hoe gaat het nu thuis?

Het is de normaalste vraag van de wereld, maar welk antwoord geef je nu?

Als mens vragen we elkaar steeds 'Hoe gaat het?', bijna zonder er bij na te denken. En het antwoord is eigenlijk ook altijd 'Wel goed', ook zonder veel nadenken, een ingesleten formule. Soms bewust kort, om er af te zijn, en soms een mooie start van een echt gesprek.

Maar wordt de laatste weken die vraag en haar antwoord wel echt anders?

Het begon eind februari nog redelijk onschuldig. Handen wassen, papieren zakdoekjes en in de kerk geen handen schudden en geen wijwater gebruiken.

Allemaal vrij overkomelijk, en de eerste weken zelfs nog wel een bron van vermaak. Elkaar de vrede wensen met de ellenboog, of een gebaar lenen van de hindoes: Namasté; ik buig voor je. Het begin van de vasten kreeg er zo ook wel een mooie overweging bij. En ook met een beetje verkoudheid kon ik nog best wel voorzingen als dat in de kerk zo uitkwam.

Maar een maand later blijkt het virus toch sterker. Papa en mama werken thuis, en onze scholieren opeens ook. Normaal vierden we 3 verjaardagen in maart, maar dat gaat opeens in huiselijke kring. De repetities van het Kinderkoor en de Cantores vervallen, er komt geen Vormselviering of Eerste Communie, dus het wordt ook lastig om ergens naar toe te groeien. En helaas, ook de gewone missen moeten ophouden. Het mooie weekritme van elke zondag naar de kerk is daarmee doorbroken. We volgen thuis de mis op TV, of een avondviering via Internet, maar dat is als eten zonder zout. Ik mis al bijna het gemopper van mijn puber over de mis.

Gelukkig hebben we kleine opstekertjes.

Die viering via Internet is er wel elke dag, en er is ook iedere dag een vrijwilliger hard mee bezig. Er is gelukkig wel een palmtakje, sterker nog: wij hadden de laatste! Eigenlijk heel mooi, dat vier volle manden toch hun weg hebben gevonden door Drunen heen.

Tessa, onze jongste, vroeg me wanneer Corona klaar was, want dan kon ze weer naar de Kliederkerk. We zagen mooie beelden uit Rome, van de paus alleen op het St. Pietersplein met een heel hoopvolle boodschap.

En we blijven elkaar opzoeken, al is het dan via de telefoon of een computerscherm. We hebben met andere gezinnen de koffie 'virtueel' kunnen doen, en dat voelde echt fijn. En gelukkig is er ook nog de kans om af en toe te helpen bij de Internet-vieringen, eerst met Pasen en nu ook in het weekend.

Het is echt even doorbijten, maar in Italië vragen de bisschoppen al weer of de kerken weer open mogen . . .

Dus als je nu vraagt: 'Hoe gaat het?' Dan is het welgemeende antwoord: 'Goed!'

* * * * *

In deze Corona-tijd ben ik op bezoek geweest in Herpt bij mevrouw Nel Winter en mevrouw Jo de Hart. Beiden in de leeftijd van 89 jaar en trouwe kerkgangers.

Helaas is dat nu anders. Noodgedwongen zitten we met z'n allen thuis en kunnen we de vieringen op de televisie zien. Ook de zegeningen van de Paus in de afgelopen periode waren bijzonder en indrukwekkend. Ondanks dat het aanbod groot is, is een mis in een kerk met mensen om je heen vertrouwd. Hoe fijn het ook is dat in deze tijd internet bestaat en dat je op deze manier de hele wereld in je huis haalt gaat er toch niets boven persoonlijk contact. Op veilige afstand en geen handjes schudden heb ik met de beide dames gesproken.

Mevrouw Winter woont al 30 jaar in Herpt. In 1964 kwam ze met haar man en kinderen naar Oud-Heusden, vanuit Schiedam. Haar man had een baan gekregen bij Jonker Fris. Een hele overgang van Schiedam naar Brabant, maar al snel voelde ze zich thuis in Oud-Heusden en met de andere families, die ook voor Jonker Fris werkten hadden ze het gezellig samen. 30 Jaar geleden verhuisde ze naar Herpt, en samen met haar man heeft ze daar 10 jaar nog mogen genieten. Helaas is hij 20 jaar geleden overleden en mevrouw Winter woont altijd nog in hetzelfde huis. Met een hulp en maaltijden vanuit Maaswaarden kan ze het prima redden. Haar 3 kinderen helpen haar zoveel mogelijk. 2 wonen er in de buurt waarvan er een de boodschappen voor haar doet.

Ze heeft 6 kleinkinderen en inmiddels alweer 9 achterkleinkinderen. Ze vindt het wel heel erg jammer dat ze die nu niet kan zien. De kinderen komen wel langs maar dan zoveel mogelijk buiten en op afstand. Verder vult ze haar dagen met lezen, puzzelen, een blokje om lopen en televisiekijken. En de contacten die ze heeft onderhoudt ze nu zoveel mogelijk per telefoon. Gezellig met een vriendin een praatje maken door de telefoon.

Iedere zaterdagavond stapt ze ook in het busje om in het bejaardenhuis in Heusden naar de kerk te gaan. Dat mist ze nu wel. Ze mist vooral de communie en ook de sfeer dat je samen met elkaar de eucharistie viert.

Op zondag kijkt ze naar de Heilige Mis op televisie maar dat is toch niet hetzelfde dan samen in de kerk te zitten met mensen om je heen. Ze heeft wel een computer maar daar doet ze niet zo veel mee dus ze kijkt ook niet via de computer naar de mis van de parochie.

Mevrouw De Hart woont samen met haar man in Herpt. Mevrouw komt uit Heusden en meneer de Hart is een Herptenaar. Ze hebben daar samen een transportbedrijf gehad. Mevrouw werkte ook mee in het bedrijf en er werd van alles vervoerd. Inmiddels is het bedrijf door een van de dochters overgenomen.

Mevrouw De Hart komt uit een gezin van 11 kinderen, haar vader was een schoenmaker en maakte ook schoenen.

Meneer en mevrouw De Hart hebben 5 dochters en 12 kleinkinderen en inmiddels ook achterkleinkinderen. I.v.m. Corona ziet ze hen niet zoveel en als ze komen dan is het op afstand.

Ze wonen zelfstandig met hulp van de thuiszorg en een huishoudelijke hulp. De warme maaltijden worden eens in de week bezorgd en worden dan bewaard in de diepvries, de boodschappen worden eens in de week aan huis bezorgd en zo redden ze het prima.

Eens in de 3 weken bezoekt het echtpaar de mis in de Soos. Mevrouw rijdt nog zelf en de Soos is goed te bereiken. De kapel in de Antoniushof is lastiger te bereiken en daar komen ze dan ook niet. Op zondag kijken ze naar de viering op televisie en daarvoor naar het geloofsgesprek. Ze volgen geen vieringen op de computer.

Beide dames accepteren de Corona-tijd zoals het is, het is niet anders en kunnen zichzelf ook prima vermaken. Wel zien ze uit naar een versoepeling van de regels maar Corona buiten de deur houden is wel het belangrijkste.

* * * * *

Onderwijs op afstand, maar niet afstandelijk

De redactie van de Flitsen van de Wonderbare Moederparochie heeft me gevraagd mijn ervaringen te geven over het lesgeven op afstand in het voortgezet onderwijs in deze coronatijd. Graag geef ik op persoonlijke titel aan deze uitnodiging gehoor.

Toen van overheidswege besloten werd om alle instellingen voor lager, middelbaar, hoger en universitair onderwijs tijdelijk te sluiten, werd ons op het d'Oultremontcollege direct duidelijk dat we iets moesten gaan doen met digitaal onderwijs op afstand. Zo konden we binnen een week digitaal onderwijs verzorgen aan onze leerlingen via Microsoft Teams. Dat laatste was wel even wennen, maar inmiddels ben ik daar redelijk in thuis. Mijn lesweek ziet er net zo uit als gewoonlijk: 24 keer per week ben ik – weliswaar niet fysiek – steeds 50 minuten in contact met mijn leerlingen. Als de les digitaal wordt geopend stromen de welkomstgroeten binnen: 'Hallo meneer' etc. etc. (ik wil dat iedereen zich even laat horen, wie ik niet hoor, ga ik benaderen want iedereen wordt verwacht).

Via een digitale planner weten de leerlingen wat er te doen staat voor de lessen. Vragen stellen ze me via de klassenchat, zodat ik hen tips en hints kan geven die iedereen na kan lezen. Soms sturen leerlingen ongevraagd hun werk digitaal op met de vraag of het zo OK is. In bijna alle gevallen is er goed werk verricht. Met een paar tips en compliment gaat het dan weer retour. Uit de evaluaties van net voor de vakantie bleek dat leerlingen deze wijze van werken wel kunnen waarderen (al zijn er docenten die veel creatiever en digitaal handiger zijn dan ik). Wel verlangen veel leerlingen weer naar de contacten op school.

Soms hebben leerlingen een meer persoonlijke vraag. Die kunnen ze dan stellen via de persoonlijke chat. Al heel wat keren heb ik zo virtuele gesprekken met leerlingen gehad, waarbij ze aangaven dit toch wel heel fijn te vinden. Zelf ervaar ik dit contact ook als heel waardevol: je wilt toch iets voor elkaar kunnen betekenen?! Zeker wanneer je hoort dat er sprake is van overlijden in de familie.

Eén van de lesonderwerpen betreft het omgaan met crisis. Dat gaat van de Joden in de Egyptische slavernij tot de Babylonische ballingschap tot eigentijdse problemen aan toe. Nu heel actueel. Uit iedere crisis mogen en moeten we lessen halen. Door deze crisis leren mensen de kwetsbaarheid van eigen en elkaanders leven weer beseffen en delen. We leren weer dankbaar zijn om kleine dingen en beseffen hoe bijzonder gezondheid eigenlijk is. Misschien dat mensen hierdoor ook het geloof in God terugvinden. God die ons in alle pijn, zorgen en eenzaamheid nabij wil zijn. God, tegenover wie we net als Job en Jezus mogen uitschreeuwen: 'God, waar blijft u nu?'. Maar ook de God die we in de stilte en kleine dingen liefdevol mogen ervaren. Dan kunnen we misschien met de apostel Paulus zeggen: 'In mijn zwakheid ben ik sterk, dankzij Hem die mij kracht geeft'.

Bill Banning – identiteitsbegeleider katholieke basisscholen SCALA en docent

levensbeschouwing-godsdienst d'Oultremontcollege Drunen

* * * * *

MARIAGEDACHTE

WONDERBARE MOEDER

Biddend willen wij met U verbonden zijn,
omdat over de hele wereld
veel mensen ziek zijn.
Geef handen en voeten, moed en kracht
en uithoudingsvermogen aan hen
die dag en nacht klaar staan met liefdevolle zorg.
Ook als alles tegenzit en er geen lichtpuntjes zijn
en geen hoop meer hebben op beterschap,
dat zij getroost met U verbonden zijn.

Biddend willen we met U verbonden zijn,
omdat velen in deze moeilijke tijd
aan huis gebonden en daardoor heel eenzaam zijn.
Voor hen die mensen in nood bijstaan,
in sociaal werk en in pastoraal werk.
Voor hen die werkloos zijn geworden
en de eindjes aan elkaar moeten knopen.
Geef ons geloof en vertrouwen
en de kracht om tegenslagen te overwinnen.

Wonderbare Moeder,
biddend willen we met U verbonden zijn.

LIEF EN LEED

In **Drunen** is de uitvaart geweest voor:

- 20 februari - Tonny van Noort-van der Lee (90, Torenstraat 51
- 23 februari - Riet van Dijk-Pijpers (92), Zorgcentrum Zandley
- 27 februari - Minh Tran-Nguyen (80), Vermeerplantsoen 75
- 28 februari - Jo Marisaël-van der Veer (92), Zorgcentrum St. Antonius
- 13 maart - Kees van Spijk (85), Zorgcentrum Zandley
- 16 maart - Rie Vermeulen-van der Steen (95), Zorgcentrum Zandley
- 25 maart - Han Messing (82), Laurierstraat 6
- 4 april - Cees van Loon (91), Brakenstraat 16
- 5 april - Pauke Schweitzer-van Aerssen (74), Tilburg
- 14 april - Gertruud Szatan (64), Hollandlaan 177
- 17 april - Loek Kremers (77), Hortensiastraat 13

In **Elshout** is de uitvaart geweest voor:

- 2 maart - Jos de Wit (83), Chopinstraat 7
- 30 maart - Mia Haverkamp-Dekker (65), Van Deelenstraat 85

In **Drunen** is gedoopt:

- 1 maart - Tuur Knippels, Grotestraat 24

Digitale mistijden in de meimaand 2020

	vanuit <u>Drunen</u>	vanuit <u>Elshout</u>
zaterdag	19.00 uur eucharistieviering	
zondag		10.00 uur eucharistieviering
maandag	19.00 uur Uur van stilte en gebed met aanbidding	
dinsdag t/m vrijdag	18.30 uur Rozenkransgebed 19.00 uur eucharistieviering met aansluitend aanbidding tot 20.00 uur	

De St. Lambertuskerk in Drunen, de St. Jan Evangelist in Elshout en het Stiltecentrum bij de voormalige St. Catharinakerk in Heusden zijn dagelijks geopend vanaf ca. 08.30 uur tot ca. 17.00 uur. U bent van harte welkom voor persoonlijk gebed of voor het aansteken van een kaarsje.

Bereikbaarheid

Op werkdagen is het secretariaat 's morgens van 09.00 – 12.00 uur bereikbaar.

Pastorie: Raadhuisplein 2, 5151 JH Drunen
Telefoon: 0416 - 372215
E-mail: parochie@wonderbaremoeder.nl
Website: www.wonderbaremoeder.nl

Bankrekeningnummer voor kerkbijdrage

Indien u zelf uw kerkbijdrage over wilt maken naar de parochie dan kunt u dit doen op rekeningnummer NL17 RABO 0112 6053 03 t.n.v. Parochie Wonderbare Moeder.

Volgende uitgaven

De volgende uitgave van de Flitsen zal waarschijnlijk in het Pinksterweekeinde 30-31 mei zijn of het eerste weekend van juni.